

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทิศทางการพัฒนาการบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยใช้เทคนิค EDFR” เป็นการศึกษาโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงอนาคต (Future Research) ด้วยเทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ซึ่งการศึกษานี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานหรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับคนพิการในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการส่งเสริมและฝึกอาชีพคนพิการ, ด้านการส่งเสริมการศึกษาคนพิการ, ด้านการพัฒนาศักยภาพคนพิการ และด้านสวัสดิการสังคมคนพิการ ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่มีตำแหน่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย, นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงาน ทั้งหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น 17 ท่าน โดยการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญในรอบแรก จำนวน 7 ท่าน และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในรูปแบบเดลฟาย (Delphi) ในการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 และ 3 กับผู้เชี่ยวชาญจำนวนทั้งหมด ผู้ศึกษาได้ทำการนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์การพัฒนารับบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 ทิศทางการพัฒนารับบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558)

ส่วนที่ 4 ผลของการทดลองนำเทคนิคการวิจัยแบบ EDFR ไปใช้ทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านการสัมภาษณ์แบบ EDFR ในการศึกษาแนวโน้มการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ

ในการศึกษานี้ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา คือผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานหรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับคนพิการในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการส่งเสริมและฝึกอาชีพคนพิการ, ด้านการส่งเสริมการศึกษาคนพิการ, ด้านการพัฒนาศักยภาพคนพิการ และด้านสวัสดิการสังคม

คนพิการ ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่มีตำแหน่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย, นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงาน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น 17 ท่าน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศและอายุ

จากการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนร่วมในการศึกษารั้งนี้ ร้อยละ 76.5 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 23.5 เป็นเพศชาย โดยร้อยละ 41.2 มีอายุในช่วง 37-44 ปี มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 29.4 มีอายุในช่วง 53-60 ปี ร้อยละ 23.5 มีอายุในช่วง 45-52 ปี และ น้อยที่มีอายุในช่วง 61-68 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.9 (ดังตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามเพศและอายุ

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (N=17)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	13	76.5
ชาย	4	23.5
<u>อายุ</u>		
37-44 ปี	7	41.2
45-52 ปี	4	23.5
53-60 ปี	5	29.4
61-68 ปี	1	5.9

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและประสบการณ์การทำงาน

ในด้านตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ร้อยละ 41.2 ของผู้เชี่ยวชาญมีตำแหน่งเป็นผู้กำหนดนโยบายมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 35.5 มีตำแหน่งเป็นนักวิชาการ และร้อยละ 23.5 มีตำแหน่งเป็นผู้ปฏิบัติงาน สำหรับในด้านประสบการณ์การทำงาน ร้อยละ 70.6 ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์

การทำงานอยู่ในช่วง 10-19 ปี มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 17.6 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 30-39 ปี และมีเพียงร้อยละ 11.8 ที่มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 20-29 ปี (ดังตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามตำแหน่ง
หน้าที่ปัจจุบันและประสบการณ์การทำงาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (N=17)	ร้อยละ
<u>ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน</u>		
ผู้กำหนดนโยบาย	7	41.2
นักวิชาการ	6	35.5
ผู้ปฏิบัติงาน	4	23.5
<u>ประสบการณ์การทำงาน</u>		
10-19 ปี	12	70.6
20-29 ปี	2	11.8
30-39 ปี	3	17.6

ระดับการศึกษาและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านคนพิการ

ด้านระดับการศึกษา ร้อยละ 64.7 ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมา ร้อยละ 17.6 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.8 จบการศึกษาระดับปริญญาเอก และร้อยละ 5.9 จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ในด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านคนพิการ ร้อยละ 41.2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและฝึกอาชีพคนพิการ มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 35.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาศักยภาพคนพิการ และร้อยละ 11.8 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการศึกษาคนพิการ และด้านสวัสดิการสังคมคนพิการ โดยมีสัดส่วนที่เท่ากัน (ดังตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา
และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านคนพิการ

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (N=17)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	5.9
ระดับปริญญาตรี	3	17.6
ระดับปริญญาโท	11	64.7
ระดับปริญญาเอก	2	11.8
<u>ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านคนพิการ</u>		
ด้านการส่งเสริมและฝึกอาชีพคนพิการ	7	41.2
ด้านการส่งเสริมการศึกษาคนพิการ	2	11.8
ด้านการพัฒนาศักยภาพคนพิการ	6	35.3
ด้านสวัสดิการสังคมคนพิการ	2	11.8

ส่วนที่ 2 สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู
อาชีพคนพิการในปัจจุบัน

การศึกษาในส่วนที่ 2 นี้ ผู้ศึกษาได้ทำการแบ่งตัวชี้วัดด้านสถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบันออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านทั่วไป จำนวน 6 ข้อ ด้านบริหาร จำนวน 3 ข้อ ด้านบุคลากร จำนวน 5 ข้อ ด้านกระบวนการการคัดเลือกและคนพิการ จำนวน 6 ข้อ ด้านหลักสูตร วิธีการสอน และการประเมินผล จำนวน 11 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 3 ข้อ ด้านการประสานเครือข่าย จำนวน 3 ข้อ มีรายละเอียดการแปรผลดังนี้

ด้านทั่วไป

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันการจัดบริการฟื้นฟูแก่คนพิการของภาครัฐได้วางกรอบการดำเนินงานตามแนวทางมาตรฐานการจัดบริการสวัสดิการสังคมและ

สังคมสงเคราะห์ชั้นพื้นฐานแก่กลุ่มเป้าหมาย อันถูกกำหนดขึ้นโดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 52.9 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.71$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพของภาครัฐยังมีความล่าช้าหลังไม่ทันต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 35.3 รองลงมา ร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.65$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพที่ดำเนินการภาครัฐได้รับความนิยมน้อยจากผู้พิการน้อย มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 41.2 รองลงมา ร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.29$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพแก่คนพิการขาดการมีผลบังคับใช้ที่เอื้อจริงเอื้อจริง มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมา ร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับปานกลาง, น้อย โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.94$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการที่ยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ส่งผลต่อการยอมเข้ามาใช้บริการฟื้นฟูอาชีพ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 41.2 รองลงมา ร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อย โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.53$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการที่ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลือคนพิการในรูปแบบการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการมากขึ้น มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.1 รองลงมา ร้อยละ 41.2 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.29$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4

ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการ
 ฟันฟุอาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านทั่วไป
 จำแนกตามระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟันฟุ อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
<u>ด้านทั่วไป</u> ในปัจจุบันการจัดบริการฟันฟุอาชีพแก่ คนพิการของภาครัฐได้วางกรอบการ ดำเนินงานตามแนวทางมาตรฐานการ จัดบริการสวัสดิการสังคมและสังคม สงเคราะห์ขั้นพื้นฐานแก่กลุ่มเป้าหมาย อันถูกกำหนดขึ้นโดยกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ	11.8 (2)	52.9 (9)	29.4 (5)	5.9 (1)	-	3.71	0.772
การจัดบริการฟันฟุอาชีพของภาครัฐยัง มีความ หล้าหลังไม่ทันต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป	23.5 (4)	35.3 (6)	29.4 (5)	5.9 (1)	5.9 (1)	3.65	1.155
การจัดบริการฟันฟุอาชีพที่ดำเนินการ ภาครัฐได้รับความนิยมจากคนพิการ น้อย	5.9 (1)	41.2 (7)	35.3 (6)	11.8 (2)	5.9 (1)	3.29	0.985
ในปัจจุบันกฎหมายที่มีการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดบริการฟันฟุอาชีพแก่ คนพิการขาดการมีผลบังคับใช้ที่ เอาจริงเอาจัง	29.4 (5)	47.1 (8)	11.8 (2)	11.8 (2)	-	3.94	0.966
คนพิการยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ส่งผลต่อการยอมเข้ามารับบริการ ฟันฟุอาชีพ	11.8 (2)	41.2 (7)	35.3 (6)	11.8 (2)	-	3.53	0.874

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
สังคมไทยให้ความสำคัญต่อการ ช่วยเหลือคนพิการในรูปแบบการ จัดบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการมากขึ้น	-	41.2 (7)	47.1 (8)	11.8 (2)	-	3.29	0.686

ด้านบริหาร

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีวิสัยทัศน์ของตนเองที่ชัดเจน และปฏิบัติตามวิสัยทัศน์นั้น มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.8 รองลงมา ร้อยละ 17.6 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับน้อย และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.94$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับน้อย

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีจัดตั้งคณะกรรมการประเมิน จากบุคลากรภายนอกร่วมประเมินผล มีความเป็นจริงในระดับน้อย ร้อยละ 64.2 รองลงมา ร้อยละ 17.6 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.41$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับน้อย

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้รับงบประมาณที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการบริการฟื้นฟูอาชีพ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมา ร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.76$ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5
ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการ
ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านบริหาร
จำแนกตามระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
<u>ด้านบริหาร</u>	5.9	11.8	58.8	17.6	5.9	2.94	0.899
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีวิสัยทัศน์ ของตนเองที่ชัดเจน และปฏิบัติตาม วิสัยทัศน์นั้น	(1)	(2)	(10)	(3)	(1)		
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีจัดตั้ง คณะกรรมการประเมิน จากบุคลากร ภายนอกร่วมประเมินผล	-	17.6 (3)	11.8 (2)	64.7 (11)	5.9 (1)	2.41	0.870
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้รับ งบประมาณที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการ ดำเนินงานด้านการบริการฟื้นฟูอาชีพ	23.5 (4)	47.1 (8)	17.6 (3)	5.9 (1)	5.9 (1)	3.76	1.091

ด้านบุคลากร

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันบุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีความสามารถและประสบการณ์ไม่เท่ากัน มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.06$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับมาก

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีจำนวนไม่เพียงพอกับคนพิการที่เข้ามารับการฝึกอาชีพ (บุคลากรด้านสหวิชาชีพ) มีความเป็นจริงใน

ระดับมาก ร้อยละ 35.3 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.47$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็น่า บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการขาดการ พัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้น มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมา ร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.65$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า สวัสดิการที่จัดให้แก่บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการยังค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับภาระงานที่มากขึ้น มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อย โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.47$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็น่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังขาดการส่งเสริมให้ บุคลากรผลิตงานวิจัยเพื่อเป็นส่วนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาการทำงานภายในศูนย์ มีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด ร้อยละ 64.7 รองลงมาร้อยละ 17.6 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความจริงในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.29$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับมาก

ตารางที่ 4.6

ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการ
 พื้นที่อาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านบุคลากร
 จำแนกตามระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการพื้นที่ อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
<u>ด้านบุคลากร</u>							
ในปัจจุบันบุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ คนพิการมีความสามารถและ ประสบการณ์ไม่เท่ากัน	35.3 (6)	47.1 (8)	11.8 (2)	-	5.9 (1)	4.06	1.029
บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีจำนวนไม่เพียงพอกับคนพิการที่ เข้ามารับการฝึกอาชีพ (บุคลากร ด้านสหวิชาชีพ)	23.5 (4)	35.3 (6)	17.6 (3)	11.8 (2)	11.8 (2)	3.47	1.328
บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ขาดการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้น	17.6 (3)	47.1 (8)	23.5 (4)	5.9 (1)	5.9 (1)	3.65	1.057
สวัสดิการที่จัดให้แก่บุคลากรของศูนย์ ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับภาระงานที่มากขึ้น	11.8 (2)	35.3 (6)	41.2 (7)	11.8 (2)	-	3.47	0.874
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังขาดการ ส่งเสริมให้บุคลากรผลิตงานวิจัยเพื่อ เป็นส่วนช่วยเสริมสร้างและพัฒนา การทำงานภายในศูนย์	64.7 (11)	11.8 (2)	17.6 (3)	-	5.9 (1)	4.29	1.160

ด้านกระบวนการการคัดเลือกและคนพิการ

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการเปิดโอกาสให้คนพิการเข้ารับฝึกอาชีพทั้ง ๆ ที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามกำหนด เพราะอาจจะเกิดการละเมิดสิทธิคนพิการ มีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.3 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมาก, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=3.41$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการฝึกอาชีพคนพิการ มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.3 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 11.8 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.24$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า คนพิการที่เข้ามาสมัครฝึกอาชีพภายในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีการศึกษาน้อย มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.82$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า การมีการศึกษาน้อยของคนพิการเป็นอุปสรรคต่อการฝึกอาชีพเป็นอันมาก มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.3 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.59$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ความพิการที่ต่างกันมีผลต่อการฝึกอาชีพและการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความชอบ มีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด ร้อยละ 47.1 รองลงมา ร้อยละ 41.2 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับปานกลาง, น้อย โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.29$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับมาก

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ครอบครัวยของผู้พิการมีผลต่อการมารับการฝึกอาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการโดยตรง มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.94$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7

ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาศูนย์
ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบันด้านกระบวนการ
การคัดเลือกและคนพิการ จำแนกตาม
ระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาศูนย์ ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
<u>ด้านกระบวนการคัดเลือกและ คนพิการ</u>							
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการเปิดโอกาสให้ คนพิการเข้ารับฝึกอาชีพทั้ง ๆ ที่มี คุณสมบัติไม่เป็นไปตามกำหนด เพราะ อาจจะเกิดการละเมิดสิทธิคนพิการ	35.3 (6)	11.8 (2)	23.5 (4)	17.6 (3)	11.8 (2)	3.41	1.460
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ เกี่ยวกับการฝึกอาชีพคนพิการ	17.6 (3)	23.5 (4)	35.3 (6)	11.8 (2)	11.8 (2)	3.24	1.251
คนพิการที่เข้ามาสมัครฝึกอาชีพภายใน ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีการศึกษาน้อย	23.5 (4)	47.1 (8)	17.6 (3)	11.8 (2)	-	3.82	0.951
การมีการศึกษาน้อยของคนพิการเป็น อุปสรรคต่อการฝึกอาชีพเป็นอันมาก	23.5 (4)	29.4 (5)	35.3 (6)	5.9 (1)	5.9 (1)	3.59	1.121

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สถานการณ์การพัฒนาศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ความพิการที่ต่างกันมีผลต่อการฝึกอาชีพและการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความชอบ	47.1 (8)	41.2 (7)	5.9 (1)	5.9 (1)	-	4.29	0.849
ครอบครัวของผู้พิการมีผลต่อการมารับการฝึกอาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการโดยตรง	29.4 (5)	41.2 (7)	23.5 (4)	5.9 (1)	-	3.94	0.899

ด้านหลักสูตร วิธีการสอน และการประเมินผล

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรค่อนข้างเก่า ไม่สามารถตอบสนองต่อคนพิการเท่าที่ควร มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 52.9 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับปานกลาง, น้อย และน้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.94$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า การเปิดหลักสูตรใหม่ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการขึ้นอยู่กับงบประมาณ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.82$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการทำค่อนข้างยากเพราะอยู่ในระบบราชการมีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.88$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันหลักสูตรที่มีระยะสั้น ตอบสนองต่อคนพิการและชุมชนได้มากกว่าหลักสูตรระยะยาว มีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.3 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.82$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติมีความครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ในบางวิชาชีพเท่านั้น มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.65$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า วิชาชีพที่เปิดสอนไม่ค่อยตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานเท่าที่ควร มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 23.5 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.82$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า คนพิการที่ผ่านการฝึกอาชีพจะสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพไม่เท่ากัน มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 64.7 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.24$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับมาก

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ระยะเวลาในการฝึกอาชีพในแต่ละหลักสูตรมีระยะเวลาแน่นอนตายตัว ขาดการยืดหยุ่น มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.35$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า วิธีการฝึกอบรมขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัย ตลอดจนวิธีการใหม่ที่สร้างแรงจูงใจในการรับการฝึกอาชีพของคนพิการ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 41.2 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.29$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับมาก

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการประเมินติดตามผลทำได้เฉพาะตอนที่ผู้พิการอยู่ภายในศูนย์เท่านั้น มีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, มาก โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน ร้อยละ 29.4 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 17.6 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.71$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการประเมินติดตามผลหลังจากผู้พิการจบหลักสูตรไปแล้วทำได้ค่อนข้างยาก มีความเป็นจริงในระดับมาก, ปานกลาง โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน ร้อยละ 29.4 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 17.6 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.59$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8

ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการ
ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านหลักสูตร
วิธีการสอน และการประเมินผล
จำแนกตามระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
<u>ด้านหลักสูตร วิธีการสอน และการประเมินผล</u>							
หลักสูตรค่อนข้างเก่า ไม่สามารถ ตอบสนองต่อคนพิการเท่าที่ควร	29.4 (5)	52.9 (9)	5.9 (1)	5.9 (1)	5.9 (1)	3.94	1.088
การเปิดหลักสูตรใหม่ของศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการขึ้นอยู่กับงบประมาณ	23.5 (4)	41.2 (7)	29.4 (5)	5.9 (1)	-	3.82	0.883
การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการทำค่อนข้างยากเพราะอยู่ใน ระบบราชการ	47.1 (8)	23.5 (4)	11.8 (2)	5.9 (1)	11.8 (2)	3.88	1.409

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ในปัจจุบันหลักสูตรที่มีระยะสั้น ตอบสนองต่อคนพิการและชุมชนได้ มากกว่าหลักสูตรระยะยาว	35.3 (6)	23.5 (4)	29.4 (5)	11.8 (2)	-	3.82	1.074
คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติมีความ ครอบคลุม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ในบางวิชาชีพเท่านั้น	11.8 (2)	47.1 (8)	35.3 (6)	5.9 (1)	-	3.65	1.074
วิชาชีพที่เปิดสอนไม่ค่อยตรงกับความต้องการ ของตลาดแรงงานเท่าที่ควร	23.5 (4)	35.3 (6)	41.2 (7)	-	-	3.82	0.809
คนพิการที่ผ่านการฝึกอาชีพจะสามารถ นำความรู้ไปประกอบอาชีพไม่เท่ากัน	29.7 (5)	64.7 (11)	5.9 (1)	-	-	4.24	0.562
ระยะเวลาในการฝึกอาชีพในแต่ละ หลักสูตรมีระยะเวลาแน่นอนตายตัว ขาดการยืดหยุ่น	11.8 (2)	29.4 (5)	41.2 (7)	17.5 (3)	-	3.35	0.931
วิธีการฝึกอบรมขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ ทันสมัยตลอดถึงวิธีการใหม่ที่สร้าง แรงจูงใจในการรับการฝึกอาชีพของ คนพิการ	41.2 (7)	47.1 (8)	11.8 (2)	-	-	4.29	0.686
การประเมินติดตามผลทำได้เฉพาะตอน ที่ผู้พิการอยู่ในศูนย์เท่านั้น	29.4 (5)	29.4 (5)	23.5 (4)	17.6 (3)	-	3.71	1.064
การประเมินติดตามผลหลังจากผู้พิการ จบหลักสูตรไปแล้วทำได้ค่อนข้างยาก	23.54	29.45	29.45	17.63	-	3.59	1.064

ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพยายามจัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพื่อให้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพความพิการ มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.1 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นจริงในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.53$ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีขนาด/พื้นที่ พอเพียงต่อการฝึกวิชาชีพแต่ละหลักสูตรในบางศูนย์เท่านั้น มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.2 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อยที่สุด โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.12$ แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพยายามจัดภูมิทัศน์ ที่สวยงาม น่าอยู่และปลอดภัย เช่น จัดสวนหย่อม สนามคนพิการ ที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับสภาพความพิการ ฯลฯ มีความเป็นจริงในระดับมาก ร้อยละ 52.9 รองลงมาร้อยละ 35.3 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.9 คิดว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด, น้อย โดยมีจำนวนร้อยละที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.59$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่ามีความจริงระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9
ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู
อาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านสภาพแวดล้อม
และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตาม
ระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
<u>ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก</u>							
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพยายามจัด อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกอย่าง เพื่อให้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพ ความพิการ	11.8 (2)	35.3 (6)	47.1 (8)	5.9 (1)	-	3.53	0.800
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีขนาด/พื้นที่ พอเพียงต่อการฝึกวิชาชีพแต่ละหลักสูตร ในบางศูนย์เท่านั้น	5.9 (1)	29.4 (5)	41.2 (7)	17.6 (3)	5.9 (1)	3.12	0.99 (3)
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพยายามจัดภูมิ ทัศน์ที่สวยงาม น่าอยู่และปลอดภัย เช่น จัดสวนหย่อม สนามคนพิการ ที่ปลอดภัย และเหมาะสมกับสภาพความพิการ ฯลฯ	5.9 (1)	52.9 (9)	35.3 (6)	5.9 (1)	-	3.59	0.71 (2)

ด้านการประสานเครือข่าย

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็นว่า คนพิการของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดร่วมกับองค์กรภายนอกตามวัตถุประสงค์ในบางครั้ง มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.9 รองลงมาร้อยละ 29.4 คิดว่ามีความเป็นจริง ในระดับมาก และร้อยละ 5.9

มีความคิดเห็นว่าเป็นจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.47$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญ
คิดเห็นว่าเป็นจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็น่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังขาดการได้รับการ
สนับสนุนการดำเนินงานจากองค์กรภายนอก เช่น วัสดุอุปกรณ์ จัดจ้างบุคลากร เป็นต้น มีความ
เป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.8 รองลงมาร้อยละ 23.5 คิดว่าเป็นจริง ในระดับมาก
และร้อยละ 5.9 มีความคิดเห็นว่าเป็นจริงในระดับในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.41$
แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่าเป็นจริงระดับปานกลาง

ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งมีความคิดเห็น่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้รับความร่วมมือจาก
หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในด้านต่าง ๆ เช่น การส่งต่อข้อมูล การช่วยเหลือดูแล
คนพิการ มีความเป็นจริงในระดับปานกลาง ร้อยละ 70.6 รองลงมาร้อยละ 17.6 คิดว่าเป็นจริง
จริง ในระดับน้อย และร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นว่าเป็นจริงในระดับในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.94$ แสดงว่า ผู้เชี่ยวชาญคิดเห็นว่าเป็นจริงระดับน้อย

ตารางที่ 4.10

ร้อยละของคะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อสถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู
อาชีพคนพิการในปัจจุบัน ด้านการประสานเครือข่าย
จำแนกตามระดับความเป็นจริง

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
<u>ด้านการประสานเครือข่าย</u> คนพิการของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดร่วมกับองค์กร ภายนอกตามวัตถุประสงค์ในบางครั้ง	11.8 (2)	29.4 (5)	52.9 (9)	5.9 (1)	-	3.47	0.80 (0)
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังขาดการ ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจาก องค์กรภายนอก เช่น วัสดุอุปกรณ์ จัดจ้างบุคลากร เป็นต้น	11.8 (2)	23.5 (4)	58.8 (10)	5.9 (1)	-	3.41	0.79 (5)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน	ระดับความเป็นจริง					$\bar{X}$	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในด้านต่าง ๆ เช่น การส่งต่อข้อมูล การช่วยเหลือดูแลคนพิการ	-	11.8 (2)	70.6 (12)	17.6 (3)	-	2.94	0.55 (6)

ส่วนที่ 3 ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ

ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558)

ด้านสถานการณ์ทั่วไป

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านสถานการณ์ทั่วไปประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 4 ข้อ รองลงมาเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ ตามลำดับโดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 2 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านสถานการณ์ทั่วไป ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 1 นโยบาย ของกรมต้องมีความชัดเจนมากขึ้น ในการส่งเสริมคนพิการให้มีการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพที่ดี มีงานทำ (5.00)

ข้อที่ 2 นโยบายและแผนเกิดเป็นรูปธรรมด้านปฏิบัติต้องมีความยืดหยุ่นคล่องตัว ในด้านการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านสถานการณ์ทั่วไป ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 4 การทำเครือข่ายของงานด้านฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเชื่อมกันให้ติด (4.00)

ข้อที่ 5 การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรทำเป็นแบบบูรณาการ ครอบคลุมวงจรของระบบพัฒนาการบริการ (4.00)

ข้อที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับด้านอาชีพคนพิการ ควรมีหลากหลาย และมีผลบังคับใช้ที่เข้มงวด (4.00)

ข้อที่ 7 คนพิการเปลี่ยนเจตคติต่อตนเอง และยอมรับความช่วยเหลือด้านการฟื้นฟูอาชีพมากขึ้น (4.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 3 ระบบทุนนิยมในอีก 10 ปีข้างหน้าจะทำให้รัฐผลักดันให้คนพิการเข้าตลาดแรงงานมากขึ้น (2.00)

ข้อที่ 8 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดทำอยู่ในรูปศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (2.00)

ตารางที่ 4.11

ค่ามัธยฐาน สถานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านสถานการณ์ทั่วไป

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะเป็นไปได้	IQR	ความสอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านสถานการณ์ทั่วไป</u>						
นโยบายของกรมต้องมี ความชัดเจนมากขึ้นในการ ส่งเสริมคนพิการให้มีการ ฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ที่ดี มีงานทำ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
นโยบายและแผนเกิดเป็น รูปธรรมด้านปฏิบัติต้องมีความ ยืดหยุ่นคล่องตัว ในด้านการฟื้นฟูอาชีพ คนพิการ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ระบบทุนนิยมในอีก 10 ปี ข้างหน้าจะทำให้รัฐผลักดันให้ คนพิการเข้าตลาดแรงงาน มากขึ้น	3	3	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
การทำเครือข่ายของงาน ด้านฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ทั้งภาครัฐและเอกชนต้อง เชื่อมกันให้ติด	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
การพัฒนาบริการฟื้นฟู อาชีพคนพิการ ควรทำเป็น แบบบูรณาการ ครอบคลุม วงจรของระบบพัฒนาการ บริการ	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
กฎหมายเกี่ยวกับด้าน อาชีพคนพิการควรมี หลากหลายและมีผลบังคับ ใช้ที่เข้มงวด	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
คนพิการเปลี่ยนเจตคติต่อ ตนเอง และยอมรับความ ช่วยเหลือด้านการฟื้นฟู อาชีพมากขึ้น	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรจัดทำอยู่ในรูป ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ	3	3	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการบริหารทั่วไป

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารทั่วไปประกอบด้วยคำถามจำนวน 27 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 15 ข้อ รองลงมาเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ และเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อตามลำดับโดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 2 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารทั่วไป ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 10 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการต้องเป็นมิติที่เชื่อมระหว่างความเป็นท้องถิ่นและความเป็นสากลในด้านวิชาการทางอาชีพ (5.00)

ข้อที่ 11 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมุ่งผลิตคนพิการที่มีคุณภาพ สร้างงาน พัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทย (5.00)

ข้อที่ 12 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการฟื้นฟูอาชีพที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของคนพิการและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน (5.00)

ข้อที่ 17 การให้บริการด้านอาชีพแก่คนพิการ ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ (5.00)

ข้อที่ 22 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรเชิญบุคลากรในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น มาร่วมเป็นคณะกรรมการในกาดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด (5.00)

ข้อที่ 26 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ) เพื่อการดำเนินงานของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ เช่น จัดงบประมาณสนับสนุนหรือสมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือ ส่งเสริม สำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์ (5.00)

ข้อที่ 31 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการสรรหาหัวหน้าศูนย์จากบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขันกับศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (5.00)

ข้อที่ 32 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อการจำหน่าย (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารทั่วไป ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 9 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการเป็นสถาบันเพื่อการพัฒนาคนพิการ ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (4.00)

ข้อที่ 13 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการจะผลิตคนพิการที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของสถานประกอบการและสังคมไทย (4.00)

ข้อที่ 15 จัดการฟื้นฟูอาชีพคนพิการและพัฒนาการทางด้านอาชีพทางด้านวิชาการ และวิชาชีพขั้นสูงโดยเน้นสาขาอาชีพที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานไทยและท้องถิ่น (4.00)

ข้อที่ 16 มีการศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ทางด้านการพัฒนาอาชีพคนพิการแก่สังคมไทย (4.00)

ข้อที่ 19 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและหน้าที่ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมประชาคมส่วนใหญ่ให้มีความสำคัญ (4.00)

ข้อที่ 20 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรกระตุ้นให้ครูฝึกคนพิการได้คิดค้น ผลิตและพัฒนาผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม (4.00)

ข้อที่ 21 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดหาอัตราครูฝึกและบุคลากรในศูนย์ให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น (4.00)

ข้อที่ 23 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพควรสนองนโยบายการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบันกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชนควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการให้มากขึ้นในทุกมิติ (4.00)

ข้อที่ 24 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้องทันสมัย และประชาสัมพันธ์ให้คนพิการและประชาชนที่สนใจได้รับรู้ (4.00)

ข้อที่ 25 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ทางด้านอาชีพให้หลากหลายและง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของคนพิการในท้องถิ่น (4.00)

ข้อที่ 27 การแบ่งส่วนการทำงานในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการกะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และคุณภาพ (4.00)

ข้อที่ 29 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการเมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควรเป็นศูนย์ที่เป็นส่วนราชการในระยะแรก แล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อในระยะต่อไป เมื่อศูนย์พึ่งตนเองได้แล้วจึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในกำกับของท้องถิ่น (4.00)

ข้อที่ 30 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับในสถาบันทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่ามีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสมและเกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป (4.00)

ข้อที่ 34 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจากรัฐในระดับสอดคล้องกับภารกิจ และใช้มาตรฐานเดียวกันกับศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการของรัฐทุกสังกัด (4.00)

ข้อที่ 35 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณทุกประเภทว่าประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะปรับงบประมาณหรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์เพื่อนำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น (4.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารทั่วไป ที่มีความเป็นไปได้ปานกลาง และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 18 การปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอาชีพ โดยนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น (3.00)

ข้อที่ 28 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการแบ่งสายของบุคลากรอย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน โดยกำหนดภาระงานรายละเอียดของการปฏิบัติงาน (job description) อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ การให้คุณให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน (3.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 14 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรดำเนินงานในรูปแบบศูนย์เอนกประสงค์ คือ ส่งเสริมสมรรถภาพคนพิการในทุกด้าน (1.50)

ข้อที่ 33 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงาน / โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยใช้งบประมาณจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (2.00)

ตารางที่ 4.12

ค่ามัธยฐานฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการบริหารทั่วไป

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะเป็นไปได้	IQR	ความสอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการบริหารทั่วไป</u>						
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการเป็นสถาบันเพื่อการพัฒนาคนพิการ ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรดำเนินงานในรูปแบบศูนย์เอนกประสงค์ คือ ส่งเสริมสมรรถภาพคนพิการในทุกด้าน	3	3	ปานกลาง	1.50	ไม่สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
พันธกิจของศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการ จัดการฟื้นฟูอาชีพ คนพิการและ พัฒนาการ ทางด้านอาชีพทางด้าน วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาอาชีพที่ ตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงานไทยและ ท้องถิ่น	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
มีการศึกษาวิจัยพัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ ใหม่ ทางด้านการพัฒนา อาชีพคนพิการแก่ สังคมไทย	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
การให้บริการด้านอาชีพ แก่คนพิการ ทั้งในเชิงรุก และเชิงรับ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
การปรับปรุงพัฒนาและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้าน อาชีพ โดยนำไปประยุกต์ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น	3	3	ปานกลาง	1.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา</u> <u>จุดมุ่งหมาย การบริหาร</u> <u>จัดการและการระดม</u> <u>ทรัพยากรของศูนย์ฟื้นฟู</u> <u>อาชีพคนพิการ</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมประชาคมส่วนใหญ่ให้มีความสำคัญ	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรกระตุ้นให้ครูฝึกคนพิการได้คิดค้น ผลิตและพัฒนาผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดหาอัตราครูฝึกและบุคลากรในศูนย์ให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น	3	4	ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรเชิญบุคลากรในชุมชน ระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น มาร่วมเป็นคณะกรรมการ ในกาดำเนินงานทุกส่วนให้ มากที่สุด	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพควรสนอง นโยบายการสร้าง ความ เข้มแข็งให้กับชุมชนและ ควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยง ระหว่างสถาบันกับองค์กร ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชนควรเปิด โอกาสให้มีส่วนร่วมกับ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ให้มากขึ้นในทุกมิติ	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรมีการบริหารจัดการ ให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัยและประชาสัมพันธ์ ให้คนพิการและประชาชน ที่สนใจได้รับรู้	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรเพิ่มรูปแบบของการ เรียนรู้ทางด้านอาชีพให้ หลากหลายและง่ายต่อ การแสวงหาความรู้ของ คนพิการในท้องถิ่น	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร ให้องค์กรและหน่วยงาน ต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วม ในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากรและ สิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ) เพื่อดำเนินงาน ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ เช่น จัดบสนับสนุนหรือ สมทบจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือ ส่งเสริมสำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
<u>โครงสร้างการบริหารของ</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ การแบ่งส่วนการทำงานใน ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ กะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น เป็นนักวิชาการที่มีความรู้ และคุณภาพ	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีการแบ่งสายของบุคลากร อย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน โดยกำหนดภาระ งานรายละเอียดของการ ปฏิบัติงาน (job description) อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้คุณให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน	3	3	ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ เมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควร เป็นศูนย์ที่เป็นส่วนราชการ ในระยะแรก แล้วพัฒนา ระบบบริหารราชการให้มี ความพร้อมมากขึ้น เพื่อใน ระยะต่อไป เมื่อศูนย์ พึ่งตนเองได้แล้วจึง เปลี่ยนแปลงฐานะเป็น ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ในกำกับของท้องถิ่น	4	4	มาก	1.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>การได้มาซึ่งผู้บริหาร</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบัน ในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุก ระดับในสถาบันทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่า มีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมิน ทางเลือกที่เหมาะสมและเกิด จากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรมีการสรรหาหัวหน้า ศูนย์จากบุคคลซึ่งเป็น ผู้บริหารมืออาชีพที่มี วิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขันกับศูนย์ ฟื้นฟูอาชีพคนพิการอื่นทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
<u>แนวทางการหางบประมาณ</u> <u>ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อการจำหน่าย	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรขอรับการสนับสนุนจาก องค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำ แผนงานโครงการที่เป็น ประโยชน์ต่อชุมชน โดยใช้ งบประมาณจากชุมชนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	5	มากที่สุด	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรพัฒนาระบบ งบประมาณแบบมุ่งเน้น ผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจาก รัฐที่อยู่ในระดับสอดคล้องกับ ภารกิจ และใช้มาตรฐาน เดียวกันกับศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ คนพิการของรัฐทุกสังกัด	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรติดตามและประเมินผล การใช้เงินงบประมาณทุก ประเภทว่าประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะปรับงบประมาณ หรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิด ประโยชน์เพื่อนำงบประมาณ ไปใช้ในกิจกรรมอื่น	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการบริการวิชาการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริการวิชาการอาชีพประกอบด้วยคำถามจำนวน 8 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 4 ข้อ รองลงมาเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ตามลำดับโดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 2 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริการวิชาการอาชีพ ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 36 หลักสูตรควรมีการร่างและวิเคราะห์จากเจ้าหน้าที่เฉพาะทางที่ได้รับการแต่งตั้งพิเศษจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการในด้านวิชาชีพที่ตลาดต้องการ

ข้อที่ 37 หลักสูตรสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของตลาดแรงงานและทิศทางของสังคมที่เปลี่ยนไป (5.00)

ข้อที่ 40 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ หนังสือ ตำรา วัสดุ การสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริการวิชาการอาชีพ ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 38 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรเพิ่มหลักสูตรการบริหารจัดการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้พิการที่ประกอบอาชีพอิสระ (4.00)

ข้อที่ 39 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดให้คนพิการ เรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน การฝึกอาชีพ โดยใช้รูปแบบเปิด เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การสอบเทียบความรู้ การฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบางโอกาสแล้วนำผลการเรียนมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ระบบชั้นเรียนถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐานใหม่ (4.00)

ข้อที่ 42 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน (4.00)

ข้อที่ 43 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้มากขึ้น (4.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 41 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรพัฒนาสื่อการพัฒนาอาชีพเป็นอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ (2.00)

ตารางที่ 4.13

ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการบริการวิชาการอาชีพ

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการบริการวิชาการอาชีพ</u> <u>หลักสูตรที่ควรเปิดสอนแนว</u> <u>ทางการรับ คนพิการเข้า</u> <u>ศึกษาและแนวทางการ</u> <u>พัฒนาแหล่งการเรียนรู้</u> <u>หลักสูตรที่ควรเปิดสอน</u> หลักสูตรควรมีการร่างและ วิเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ เฉพาะทางที่ได้รับการแต่งตั้ง พิเศษจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคน พิการในด้านวิชาชีพที่ตลาด ต้องการ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
หลักสูตรสามารถปรับเปลี่ยน ได้ตามความเหมาะสมของ ตลาดแรงงานและทิศทาง ของสังคมที่เปลี่ยนไป	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร เพิ่มหลักสูตรการบริหาร จัดการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ ผู้พิการที่ประกอบอาชีพอิสระ	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร จัดให้คนพิการ เรียนวิชา พื้นฐานต่าง ๆ ก่อน การฝึก อาชีพ โดยใช้รูปแบบเปิด เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การสอบเทียบความรู้ การ ฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบาง โอกาสแล้วนำผลการเรียน มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้า สู่ระบบชั้นเรียนถ้าไม่ผ่าน เกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐาน ใหม่	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
<u>แนวทางในการพัฒนาแหล่ง การเรียนรู้การพัฒนาอาชีพ</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร เพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ หนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่ พอเพียง	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรพัฒนาสื่อการพัฒนา อาชีพเป็นอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อ ค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ	4	4	มาก	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ร่วมกันระหว่างศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร ใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาใน ท้องถิ่นให้มากขึ้น	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการบริหารบุคลากร

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารบุคลากรประกอบด้วยคำถามจำนวน 10 รายการ พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 5 ข้อ รองลงมาเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ตามลำดับโดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 3 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารบุคลากร ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 44 สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตคนพิการและภารกิจอื่น ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการให้ชัดเจน (4.00)

ข้อที่ 45 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรร่วมกัน (4.00)

ข้อที่ 46 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดจ้างครูฝึกอัตราจ้าง โดยมีระบบจูงใจสวัสดิการและความก้าวหน้าในวิชาชีพใกล้เคียงกับครูฝึก (4.00)

ข้อที่ 47 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรส่งเสริม พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านอาชีพให้มากขึ้น (4.00)

ข้อที่ 52 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการต้องจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรด้านศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการให้ชัดเจนและขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง กรม ต้องเร่งรัด และดำเนินการตามแผนพัฒนาและต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงานที่เข้มงวด (4.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริหารบุคลากร ที่มีความเป็นไปได้ปานกลาง และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 50 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากร และจัดสรรทุนการศึกษาต่อหรือฝึกอบรมในประเทศและต่างประเทศ ตามความต้องการของศูนย์ (3.00)

ข้อที่ 53 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรส่งเสริมบุคลากรมีการทัศนศึกษาดูงานในต่างประเทศ (3.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 48 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรปรับปรุงระบบบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการจ้างบุคลากรที่จูงใจและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น (1.50)

ข้อที่ 49 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ของบุคลากรแต่ละคนให้ชัดเจนและประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหนเกินให้โยกย้ายไปอยู่ในส่วนที่ขาด (2.00)

ข้อที่ 51 ครูฝึกไม่มีการพัฒนาตนเองในระยะเวลาที่กำหนด ทางศูนย์ควรมีบทลงโทษที่ชัดเจน เช่น โอนย้ายไปสู่ตำแหน่งอื่น (2.00)

ตารางที่ 4.14

คำมัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการบริหารบุคลากร

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการบริหารบุคลากร</u> <u>การวางแผนบุคลากร</u> <u>แนวทางการแก้ปัญหา</u> <u>ด้านบุคลากร</u> สถาบันควรจัดทำ แผนพัฒนาบุคลากรที่ สอดคล้องกับเป้าหมาย การผลิตคนพิการและ ภารกิจอื่น ของศูนย์ฟื้นฟู อาชีพคนพิการให้ชัดเจน	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรขอความร่วมมือกับ บุคลากร องค์กร และ สถาบันการศึกษาในเขต พื้นที่ใกล้เคียง เพื่อ แลกเปลี่ยนและพัฒนา บุคลากรร่วมกัน	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรจัดจ้างครูฝึกอัตราจ้าง โดยมีระบบจูงใจสวัสดิการ และความก้าวหน้าใน วิชาชีพใกล้เคียงกับครูฝึก	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรส่งเสริม พัฒนา บุคลากรให้สามารถใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านอาชีพให้มากขึ้น	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรปรับปรุงระบบบริหาร บุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลด อัตรากำลังภาครัฐ พร้อม กับมีระบบการจ้าง บุคลากรที่จูงใจและเกิดผล สัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงาน ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น	3	3	ปานกลาง	1.50	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาทของ บุคลากรแต่ละคนให้ ชัดเจนและประเมินอย่าง เที่ยงตรง ส่วนไหนเกินให้ โยกย้ายไปอยู่ในส่วนที่ ขาด	4	4	มาก	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>แนวทางการพัฒนา</u> <u>บุคลากรให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรจัดตั้งกองทุนพัฒนา บุคลากร และจัดสรร ทุนการศึกษาต่อหรือ ฝึกอบรมในประเทศและ ต่างประเทศ ตามความ ต้องการของศูนย์	3	3	ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ครูฝึกไม่มีการพัฒนา ตนเองในระยะเวลาที่ กำหนด ทางศูนย์ควรมี บทลงโทษที่ชัดเจน เช่น โอนย้ายไปสู่ตำแหน่งอื่น	3	2	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
กรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการต้องจัดทำ แผนพัฒนาบุคลากรด้าน ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการให้ ชัดเจนและขอรับการ สนับสนุนจากกระทรวง กรม ต้องเร่งรัด และดำเนินการ ตามแผนพัฒนาและต้อง กำหนดมาตรการในการ ดำเนินงานที่เข้มงวด	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรส่งเสริมบุคลากรมีการ ทักษะศึกษาดูงานใน ต่างประเทศ	3	3	ปานกลาง	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการวิจัย

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการวิจัยประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 รายการ พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 3 ข้อ รองลงมาเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ ตามลำดับโดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 1 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการวิจัย ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 55 โครงการที่จะทำวิจัยต้องตอบสนองการพัฒนาอาชีพคนพิการได้ (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการวิจัย ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 54 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ภาครัฐและเอกชน (4.00)

ข้อที่ 56 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผลการวิจัยของบุคลากรในสถาบัน และบุคคลภายนอกที่ทำการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (4.00)

ข้อที่ 57 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวันของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (4.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 58 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมซึ่งจะส่งผลในการประสานงานด้านการวิจัย กับหน่วยงานภายนอกไปในตัว (2.00)

ตารางที่ 4.15

ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการวิจัย

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการวิจัย แนวทางสนับสนุน</u> <u>การวิจัยของบุคลากรในศูนย์</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร ขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กร ท้องถิ่น สถาบันวิจัยและองค์กร ต่าง ๆ ภาครัฐและเอกชน	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
โครงการที่จะทำวิจัยต้อง ตอบสนองการพัฒนาอาชีพ คนพิการได้	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร จัดประชุมทางวิชาการ เสนอ ผลการวิจัยของบุคลากรใน สถาบัน และบุคคลภายนอกที่ ทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับ การฟื้นฟูอาชีพคนพิการ	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร จัดเผยแพร่ผลงานการวิจัย เป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทาง วิชาการ ข่าวสารรายวันของ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมี การวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมซึ่ง จะส่งผลในการประสานงาน ด้านการวิจัย กับหน่วยงาน ภายนอกไปในตัว	3	3	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการบริการด้านฝึกอาชีพคนพิการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริการด้านฝึกอาชีพคนพิการประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ โดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 1 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการบริการด้านฝึกอาชีพคนพิการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 59 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น แก่คนพิการกับคนปกติที่ให้ความสนใจ สำหรับกลุ่มอาชีพต่างๆ และมีการติดตามผลหลังจากการฝึกอบรม (5.00)

ข้อที่ 60 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น หน่วยผลิตภัณฑ์ หน่วยส่งเสริมทางประกอบอาชีพ หน่วยความรู้ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน เป็นต้น (5.00)

ข้อที่ 61 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรส่งเสริมบทบาทพัฒนาของภาคประชาสังคมกับภาครัฐโดยเป็นสถาบันเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (5.00)

ข้อที่ 62 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรให้บริการแบบตลาดนัดวิชาชีพ วิชาชีพใดที่มีผู้พิการเรียนมาก และปรับเข้าได้กับคนปกติในชุมชนได้ก็จัดให้มีการเรียนร่วม (5.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 63 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการบริการทางด้านวิชาชีพแก่คนพิการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรศัพท์ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ได้รับความรู้ไม่มีข้อจำกัด เป็นไปตามความสนใจ (2.00)

ตารางที่ 4.16

ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการบริการด้านฝึกอาชีพคนพิการ

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการบริการด้านฝึกอาชีพ</u> <u>คนพิการ แนวทางการบริการ</u> <u>วิชาการแก่ชุมชนสังคม</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะ สั้น แก่คนพิการกับคนปกติที่ ให้ความสนใจ สำหรับกลุ่ม อาชีพต่างๆ และมีการ ติดตามผลหลังจากการ ฝึกอบรม	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร จัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ ให้บริการแก่ชุมชน เช่น หน่วย ผลิตภัณฑ์ หน่วยส่งเสริมทาง ประกอบอาชีพ หน่วยความรู้ ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยีสู่ชุมชน เป็นต้น	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร ส่งเสริมบทบาทพัฒนาของ ภาคประชาสังคมกับภาครัฐ โดยเป็นสถาบันเพื่อสร้างองค์ ความรู้ด้านการฟื้นฟูอาชีพคน พิการ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควร ให้บริการแบบตลาดนัดวิชาชีพ วิชาชีพใดที่มีผู้พิการเรียนมาก และปรับเข้าได้กับคนปกติใน ชุมชนได้ก็จัดให้มีการเรียนร่วม	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมี การบริการทางด้านวิชาชีพแก่ คนพิการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ใน ท้องถิ่น เนื่องจากผู้ได้รับ ความรู้ไม่มีข้อจำกัด เป็นไป ตามความสนใจ	3	3	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านกิจกรรมคนพิการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านกิจกรรมคนพิการประกอบด้วยคำถามจำนวน 4 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ โดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ไม่มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านกิจกรรมคนพิการ ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 66 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรสนับสนุนและส่งเสริมให้คนพิการได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมชุมชนและสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น (5.00)

ข้อที่ 67 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่าง ๆ (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านกิจกรรมคนพิการ ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 64 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรบูรณาการงานด้านพัฒนาคนพิการกับงานด้านวิชาชีพ หรือ กิจกรรมการฝึกอาชีพ โดยยึดคุณลักษณะคนพิการของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการและมาตรฐานสาขาอาชีพที่เปิดสอน (4.00)

ข้อที่ 65 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการประกอบอาชีพให้แก่คนพิการนอกเหนือจากทุนของภาครัฐ (4.00)

ตารางที่ 4.17

คำมัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านกิจกรรมคนพิการ

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านกิจกรรมคนพิการ</u> <u>แนวทางการดำเนินงาน</u> <u>ด้านกิจกรรมคนพิการ</u> ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรว บูรณาการงานด้านพัฒนา คนพิการกับงานด้านวิชาชีพ หรือ กิจกรรมการฝึกอาชีพ โดยยึดคุณลักษณะคนพิการ ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ และมาตรฐานสาขาอาชีพที่ เปิดสอน	4	4	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรว จัดหาทุนและรายได้จาก แหล่งต่าง ๆ เพื่อนำดอก ผลมาจัดสรรทุนอุดหนุน การประกอบอาชีพให้แก่ คนพิการนอกเหนือจากทุน ของภาครัฐ	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรว สนับสนุนและส่งเสริมให้ คนพิการได้จัดกิจกรรม เกี่ยวกับสังคมชุมชนและ สาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ ความช่วยเหลือสนับสนุนใน ด้านต่าง ๆ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ด้านการประเมินติดตามผลคนพิการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการประเมินติดตามผลคนพิการประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 รายการพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกือบทุกรายการ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมาก จำนวน 2 ข้อ และเป็นรายการที่มีค่ามัธยฐานของโอกาสความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ โดยส่วนใหญ่เป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้มีรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องจำนวน 1 รายการ

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการประเมินติดตามผลคนพิการ ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 68 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีการจัดทำฐานข้อมูล ช่วยในด้านการประเมินและติดตามผล (5.00)

ข้อที่ 72 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการประเมินติดตามผลช่วยเหลือคนพิการแบบครบวงจรคือตั้งแต่การเข้ามารับการฝึกตลอดถึงการประกอบอาชีพ (5.00)

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ในรายการด้านการประเมินติดตามผลคนพิการ ที่มีความเป็นไปได้มาก และเป็นภาพอนาคตที่พึงประสงค์ตามลำดับค่ามัธยฐาน (Median) ของโอกาสความเป็นไปได้ คือ

ข้อที่ 69 ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการประเมินอยู่เสมอในด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านการติดตามผล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบบริหารฟื้นฟูอาชีพที่ก้าวทันต่อกระแสสังคมที่เปลี่ยนไป (4.00)

ข้อที่ 70 การประเมินและติดตามผลที่มีประสิทธิภาพช่วยในการพัฒนา ระบบบริการฟื้นฟูอาชีพของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (4.00)

ส่วนรายการที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มีค่ามากกว่า 1.0 ได้แก่

ข้อที่ 71 ในด้านการประเมินติดตามผลหลังจากการจบหลักสูตรฝึกอาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรใช้เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นเพื่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นจริง (2.00)

ตารางที่ 4.18

ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำแนกตามแนวโน้มด้านการประเมินติดตามผลคนพิการ

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะเป็นไปได้	IQR	ความสอดคล้อง	ภาพอนาคต
<u>ด้านการประเมินติดตามผล</u> <u>คนพิการ</u>						
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีการจัดทำฐานข้อมูล ช่วยในด้านการประเมินและติดตามผล	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมีการประเมินอยู่เสมอในด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านการติดตามผล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบบริหารฟื้นฟูอาชีพที่ก้าวทันต่อกระแสสังคมที่เปลี่ยนไป	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการ	Mdn	Mode	โอกาสที่จะ เป็นไปได้	IQR	ความ สอดคล้อง	ภาพอนาคต
การประเมินและติดตามผลที่มี ประสิทธิภาพช่วยในการพัฒนา ระบบบริการฟื้นฟูอาชีพของ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ	4	3	มาก	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์
ในด้านการประเมินติดตามผล หลังจากการจบหลักสูตรฝึก อาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ คนพิการ ควรใช้เจ้าหน้าที่ใน ท้องถิ่นเพื่อการได้มาซึ่งข้อมูล ที่เป็นจริง	3	3	ปานกลาง	2.00	ไม่ สอดคล้อง	พึงประสงค์
ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรมี การประเมินติดตามผล ช่วยเหลือคนพิการแบบครบ วงจรคือตั้งแต่การเข้ามารับ การฝึกตลอดถึงการประกอบ อาชีพ	5	5	มากที่สุด	1.00	สอดคล้อง	พึงประสงค์

ส่วนที่ 4 ประสิทธิภาพการสัมภาษณ์แบบ EDFR ในการศึกษา

แนวโน้มการจัดบริการ ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ

ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ในการศึกษาวิจัยเชิงอนาคต การสัมภาษณ์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของวิธีการวิจัยแบบ EDFR และเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งต่อการได้มาของข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการคาดการณ์อนาคตของ เรื่องที่ทำการศึกษา การสัมภาษณ์ในรูปแบบดังกล่าว ผู้สัมภาษณ์จะต้องมีเทคนิควิธีในการที่จะดึง ข้อมูลจากผู้ที่ถูกสัมภาษณ์หรือผู้เชี่ยวชาญให้ได้มากที่สุด และให้ได้คำตอบที่ชัดเจน ภายในช่วง

ระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น ประสิทธิภาพในการสัมภาษณ์แบบ EDFR จึงประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 4 ส่วนที่สำคัญ คือ ผู้สัมภาษณ์ ผู้ถูกสัมภาษณ์หรือผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง) และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้สัมภาษณ์

ในกรณีการสัมภาษณ์แบบ EDFR ผู้สัมภาษณ์ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การสัมภาษณ์สามารถเจาะลึกถึงประเด็นที่ต้องการได้มากที่สุด เนื่องด้วยผู้สัมภาษณ์เปรียบเสมือนผู้ดำเนินเรื่อง ที่จะเป็นผู้ที่เปิดประเด็นและคอยตั้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามไปในทิศทางที่อยู่ในการรอบของเรื่องที่ศึกษา มิใช่การปล่อยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์พูดออกนอกประเด็นมากจนเกินไป โดยไม่ได้สาระหรือใจความตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์เองต้องมีเทคนิคในการตั้งคำถามและผูกโยงประเด็นได้เป็นอย่างดี เพราะจะช่วยให้การสัมภาษณ์ลื่นไหลและไม่น่าเบื่อจนเกินไป อีกทั้งยังเป็นการถามคำถามตามลำดับความสำคัญของประเด็นที่ต้องการคำตอบได้ชัดเจนที่สุด เนื่องจากการสัมภาษณ์ในลักษณะดังกล่าว ต่างจากการสัมภาษณ์ทั่ว ๆ ไปที่มีขั้นตอนที่ซับซ้อน และมีวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ที่ชัดเจน โดยเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาอนาคตภาพทั้งในทางบวกทางลบ และแนวโน้มที่เป็นไปได้ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ผู้สัมภาษณ์จึงต้องมีเทคนิคในการสรุปสะสมที่ดี เนื่องด้วยในการสัมภาษณ์จะใช้เวลาที่ค่อนข้างนาน หากผู้สัมภาษณ์ไม่มีเทคนิคในการสรุปความจากการสัมภาษณ์ อาจทำให้ประเด็นสำคัญ ๆ ขาดหายไปได้ หรืออาจทำให้เข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้ถูกสัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ ดังนั้น ผู้สัมภาษณ์จึงต้องมีการหยุดและสรุปการสัมภาษณ์เป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและเพื่อการยืนยันการสัมภาษณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษาอนาคตภาพทั้ง 3 ภาพได้อย่างเป็นระบบ

2. ผู้ถูกสัมภาษณ์

ผู้ถูกสัมภาษณ์ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึงผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ทำการศึกษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์และมีส่วนสำคัญในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น ผู้ถูกสัมภาษณ์จึงเป็นบุคคลที่เป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้การศึกษานั้นได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้

การสัมภาษณ์จะต้องมีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี ทั้งผู้สัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ (แบบสัมภาษณ์) จะต้องมีการเตรียมคำถามที่ชัดเจน การนัดเวลาในการสัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญอาจหาเวลาว่างได้ยาก จึงต้องมีการยืนยันเวลานัดล่วงหน้าทุกครั้งก่อนการสัมภาษณ์เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในเรื่องของเวลานัด ซึ่งหากมีการเลื่อนเวลานัดโดยไม่ได้ออกล่วงหน้าหรือเป็นการแจ้งในระยะเวลากะชั้นชิดอาจทำให้การนัดสัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญครั้งต่อไปอาจมีช่วงเวลาที่ห่างกันมาก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผลการสัมภาษณ์ได้ ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์เองก็ต้องมีการเตรียมตัวด้วยเช่นกัน ซึ่งการที่จะทำให้การสัมภาษณ์มีประสิทธิภาพ

ผู้สัมภาษณ์ควรส่งร่างแนวคำถามมาให้ผู้สัมภาษณ์ล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมตัวและเตรียมข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสัมภาษณ์ด้วย มิใช่เตรียมตัวเฉพาะผู้สัมภาษณ์เท่านั้น เพราะในการสัมภาษณ์บางเรื่องบางประเด็นอาจมีเอกสารประกอบเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดแก่ผู้สัมภาษณ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์

สำหรับการสัมภาษณ์แบบ EDFR แบบสัมภาษณ์ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดทิศทางที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มากที่สุด และตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยแบบสัมภาษณ์ต้องเป็นแบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ไม่ลืมประเด็นสำคัญหรือให้การสัมภาษณ์ไปแบบไม่มีทิศทาง อีกทั้งยังเป็นการประหยัดเวลาในการสัมภาษณ์อีกด้วย ดังนั้นแบบสัมภาษณ์ในลักษณะนี้จะช่วยได้มากในกรณีดังกล่าว ที่ต้องมีการสัมภาษณ์ในระยะเวลานาน อีกทั้งยังทำให้ครอบคลุมประเด็นคำถาม เป็นไปตามลำดับความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เนื่องด้วยการสัมภาษณ์เชิงอนาคต มีประเด็นที่ต้องการหลัก ๆ คือ อนาคตภาพเชิงบวก เชิงลบ และแนวโน้มอนาคต ที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด โดยที่ทั้ง 3 ประเด็น เป็นส่วนที่จะตอบคำถามของการศึกษาได้เป็นอย่างดี การที่จะทำให้การออกแบบเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพ ผู้สัมภาษณ์จะต้องออกแบบคำถามให้มีความกระชับ ตรงประเด็น และเป็นคำถามที่ไม่กว้างจนเกินไป ควรเป็นลักษณะคำถามที่เป็นการเปิดประเด็นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบคำถามได้ และสามารถขยายความได้ตรงประเด็น แต่ไม่ออกนอกประเด็น ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับทักษะของผู้สัมภาษณ์ที่จะควบคุมการสัมภาษณ์ให้อยู่ในระยะเวลาที่เหมาะสมและทำให้การสัมภาษณ์ได้คำตอบที่ครบถ้วนตามเป้าประสงค์ของการศึกษา

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์

เนื่องจากการสัมภาษณ์แบบ EDFR เป็นการสัมภาษณ์ที่ต้องการคำตอบในเชิงของการคาดการณ์อนาคตของเรื่องที่ศึกษา การสัมภาษณ์ในแต่ละครั้ง ผู้สัมภาษณ์จึงต้องการคำตอบที่ครอบคลุมทุกประเด็นที่ศึกษาให้ได้มากที่สุด ดังนั้น การสัมภาษณ์จึงอาจใช้ระยะเวลานานกว่าการสัมภาษณ์ในรูปแบบทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้การสัมภาษณ์ในรูปแบบนี้ยังเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ฉะนั้น การควบคุมเวลาจึงถือเป็นเรื่องที่สำคัญเช่นกัน โดยการจะควบคุมระยะเวลา ได้ดีย่อมขึ้นอยู่กับทั้งผู้สัมภาษณ์ ผู้ถูกสัมภาษณ์ และประเด็นที่จะถามผู้เชี่ยวชาญด้วย เพราะทั้งสามส่วนที่กล่าวมานี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนต่อระยะเวลาในการสัมภาษณ์ อีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการสัมภาษณ์คือ ภาระงานของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ เนื่องด้วยผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบมาก ฉะนั้นเวลาที่จะให้ผู้สัมภาษณ์อาจมีไม่มากนัก หากผู้สัมภาษณ์ไม่สามารถควบคุมเวลาในการสัมภาษณ์ได้และปล่อยให้การสัมภาษณ์หลุดประเด็นสำคัญที่ต้องการไป และทั้งช่วงระยะเวลาในการสัมภาษณ์นานเกินไป การกลับมาสัมภาษณ์ต่อในประเด็นเดิมในครั้งต่อไปอาจทำให้ความคิดเห็นหรือคำตอบของผู้เชี่ยวชาญเปลี่ยนไปจากเดิมได้เช่นกัน ซึ่งการทิ้งช่วงห่างของการสัมภาษณ์ไม่ควรให้นานเกิน 1 สัปดาห์ เพราะการกลับมาสัมภาษณ์อีกครั้งในช่วงที่ห่างกันมาก ความเข้าใจในข้อถามที่ถามอาจไม่ตรงกันกับครั้งแรกที่ทำการสัมภาษณ์ไป ซึ่งจะมีผลต่อการเก็บข้อมูลเป็นอย่างมาก

จากปัจจัยทั้ง 4 ที่ได้กล่าวมานี้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อคำตอบที่จะได้รับในการนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อหาฉันทามติของเรื่องที่ศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยการสัมภาษณ์ในรูปแบบ EDFR จะนำมาซึ่งการสร้างแบบสอบถามที่จะถามผู้เชี่ยวชาญในรอบต่อไป เพื่อหาข้อสรุปที่ควรจะเป็นไปในอนาคต จากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา

ด้วยเหตุนี้การที่จะทำให้การสัมภาษณ์แบบ EDFR มีประสิทธิภาพและสามารถนำผลจากการสัมภาษณ์ที่ได้ไปใช้ในการสร้างแบบสอบถามในขั้นต่อไป ผู้ศึกษาควรที่จะมีการเตรียมการตั้งแต่ การเตรียมผู้สัมภาษณ์ให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา เข้าใจรูปแบบของการสัมภาษณ์ว่าต้องทำอะไร ซึ่งผู้สัมภาษณ์ต้องมีเทคนิคและทักษะใดบ้างที่จำเป็นต้องใช้ขณะเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ผู้สัมภาษณ์จะต้องมีความใส่ใจและสนใจในทุกรายละเอียดขณะทำการสัมภาษณ์อีกด้วย ทั้งนี้การเตรียมตัวของผู้เชี่ยวชาญเองก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้น ๆ แต่ก็อาจมีการหลงลืมในประเด็นที่สำคัญและมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาได้ ดังนั้น การส่งร่างการสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้า จะเป็นประโยชน์อย่าง

มากที่ผู้เชี่ยวชาญจะได้ทำการทบทวนความรู้ของตนเองและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการให้การสัมภาษณ์ได้มากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ในด้านการอภิปรายผลการศึกษา เรื่อง “การศึกษาทิศทางการพัฒนาการบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยใช้เทคนิค EDFR” ผู้ศึกษาได้ทำการเสนอ สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน และทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) รวมกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สถานการณ์การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในปัจจุบัน

ด้านทั่วไป

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าในปัจจุบันการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพแก่คนพิการที่ดำเนินงานโดยภาครัฐมีมาตรฐานมากขึ้นกว่าอดีต มีการพัฒนาศักยภาพมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อกลุ่มคนพิการให้ได้มากที่สุด เนื่องจาก ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ และได้มีการกระจายศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการครอบคลุมทั่วประเทศนั้นจุดมุ่งหมายเพื่อให้โอกาสคนพิการส่วนใหญ่ในท้องถิ่นที่ด้อยโอกาสที่จะได้มีทักษะในการประกอบอาชีพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและชาติบ้านเมือง (เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์, 2544, น. 57) ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนระบบราชการในปัจจุบันและการที่สังคมให้ความสนใจต่อคนพิการมากขึ้นทำให้การจัดบริการฟื้นฟูอาชีพต้องปรับเปลี่ยนตามกระแสโลกและความต้องการของคนพิการจึงมีผลต่อการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการโดยตรง แต่ในส่วนของ การจัดบริการฟื้นฟูอาชีพของภาครัฐยังมีความหล้าหล้างและได้รับความนิยมน้อยกว่าที่จัดโดยภาคเอกชน

ด้านบริหาร

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีวิสัยทัศน์ของตนเองที่ชัดเจน และปฏิบัติตามวิสัยทัศน์นั้นได้ อีกทั้งมีการจัดทำมาตรฐานการดำเนินงาน และมีจัดตั้งคณะกรรมการประเมิน จากบุคลากรภายนอกร่วมประเมินผลเพื่อให้

งานด้านการบริหารมีคุณภาพมากขึ้น แต่ภายใต้ข้อเท็จจริงที่ว่าศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้รับงบประมาณที่จำกัด

ด้านบุคลากร

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าในปัจจุบันบุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีความสามารถและประสบการณ์ไม่เท่ากันบุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการมีจำนวนไม่เพียงพอกับคนพิการที่เข้ามารับการฝึกอาชีพ (บุคลากรด้านสหวิชาชีพ) ขาดการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้น และยังขาดการส่งเสริมให้บุคลากรผลิตงานวิจัยเพื่อเป็นส่วนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาการทำงานภายในศูนย์ ในด้านสวัสดิการที่จัดให้แก่บุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการยังค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับภาระงานที่มากขึ้น

ด้านกระบวนการการคัดเลือกและคนพิการ

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการได้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการฝึกอาชีพคนพิการและเปิดโอกาสให้คนพิการเข้ารับฝึกอาชีพทั้ง ๆ ที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามกำหนด เช่น คนพิการมีการศึกษาน้อย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการฝึกอาชีพเป็นอันมาก ความพิการที่ต่างกันมีผลต่อการฝึกอาชีพและการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความชอบ สอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพ (สยามล ลัคนาสถิต, 2540, น. 25) กล่าวว่า กระบวนการเลือกอาชีพเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลเป็นอันมาก จะทำให้บุคคลสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม และบุคคลมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพนั้นได้ แต่ถ้าเลือกอาชีพไม่เหมาะสม ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างเต็มที่ มีแนวโน้มที่จะประสบความล้มเหลว

ด้านหลักสูตร วิธีการสอน และการประเมินผล

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า หลักสูตรค่อนข้างเก่าระยะเวลาในการฝึกอาชีพในแต่ละหลักสูตรมีระยะเวลาแน่นอนตายตัว ขาดการยืดหยุ่น วิธีการฝึกอบรมขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยตลอดถึงวิธีการใหม่ที่สร้างแรงจูงใจในการรับการฝึกอาชีพของคนพิการ ไม่สามารถตอบสนองต่อคนพิการเท่าที่ควร วิชาชีพที่เปิดสอนไม่ค่อยตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ศิริชัย ทรัพย์ศิริ และ มาลินี แดงตาต, สัมภาษณ์) ซึ่งได้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ไว้ว่าหลักสูตรในศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ มีหลักสูตรที่ไม่ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงาน การเปิดหลักสูตรใหม่ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการขึ้นอยู่กับงบประมาณ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการทำค่อนข้างยากเพราะอยู่ในระบบราชการ

ในปัจจุบันหลักสูตรที่มีระยะสั้น ตอบสนองต่อคนพิการและชุมชนได้มากกว่าหลักสูตรระยะยาวส่วนการประเมินติดตามผลทำได้เฉพาะตอนที่ผู้พิการอยู่ในศูนย์เท่านั้น เมื่อผู้พิการจบหลักสูตรไปแล้วทำได้ค่อนข้างยาก

ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพยายามจัดอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพื่อให้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพความพิการและศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการที่มีขนาด/พื้นที่ พอเพียงพอต่อการฝึกวิชาชีพแต่ละหลักสูตรในบางศูนย์เท่านั้น แต่ได้พยายามจัดภูมิทัศน์ ที่สวยงาม น่าอยู่และปลอดภัย เช่น จัดสวนหย่อม สนามคนพิการ ที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับสภาพความพิการ ฯลฯ

ด้านการประสานเครือข่าย

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าคนพิการของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดร่วมกับองค์กรภายนอกตามวัตถุประสงค์ในบางครั้งยังขาดการได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากองค์กรภายนอก เช่น วัสดุอุปกรณ์ จัดจ้างบุคลากร เป็นต้น แต่ก็มีองค์กรเครือข่ายที่ให้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่บ้างแต่ก็มีจำนวนน้อย

ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558)

ด้านสถานการณ์ทั่วไป

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการฟื้นฟูอาชีพ ของกรมต้องมีความชัดเจนมากขึ้น เกิดเป็นรูปธรรมด้านปฏิบัติต้องมีความยืดหยุ่นคล่องตัว ในการส่งเสริมคนพิการให้มีการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพที่ดี มีงานทำ สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2545-2549 มีลักษณะเป็นแผนบูรณาการงานด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแบบองค์รวม ได้กำหนด แนวทางเกี่ยวกับอาชีพ และการจ้างงานคนพิการ ว่า การฝึกอาชีพและการทำงาน โดยการพัฒนากระบวนการบริการแนะแนวอาชีพ การศึกษาอาชีพ และบริการจักษุงาน ส่งเสริมโอกาสในการมีงานทำทั้งในสถานประกอบการภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ การประกอบอาชีพอิสระ การพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนจัดให้มีมาตรการคุ้มครองสวัสดิการแรงงานคนพิการรวมทั้งการเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งระบบทุนนิยมในอีก 10 ปีข้างหน้า

อาจจะทำให้รัฐผลักดันให้คนพิการเข้าตลาดแรงงานมากขึ้น ทั้งนี้อาจมาจากการลดภาระเรื่องงบประมาณที่ง่ายให้แก่ผู้พิการที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ การพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ควรทำเป็นแบบบูรณาการ ครอบคลุมวงจรของระบบพัฒนาการบริการ ควรจัดทำอยู่ในรูปศูนย์บริการเบ็ดเสร็จสอดคล้องกับ แนวคิดการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ (Thomas, 1957, p. 459) ว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ เปรียบเสมือนกระบวนการรวมของการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งหมดไว้ด้วยกัน นอกจากนี้จะเป็นการฝึกอาชีพให้คนพิการให้สามารถทำงานประกอบอาชีพได้แล้วนั้น ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษาและการสังคม และต้องดำเนินแบบ การประสานงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเชื่อมกันให้ติด ในเรื่องฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ส่วนกฎหมายเกี่ยวกับด้านอาชีพคนพิการ ควรมีหลากหลาย และมีผลบังคับใช้ที่เข้มงวด และที่สำคัญคือคนพิการต้องเปลี่ยนเจตคติต่อตนเอง และยอมรับความช่วยเหลือด้านการฟื้นฟูอาชีพมากขึ้น จึงทำให้การบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการประสบความสำเร็จ

ด้านการบริหารงานทั่วไป

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) วิสัยทัศน์เดิมยังคงใช้ได้และต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2545-2549 โดยให้ความสำคัญต่อการพึ่งตนเอง และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ว่า “คนพิการเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มี ศักยภาพเพียงพอที่จะดำรงชีวิตได้อย่างปกติ พึ่งตนเองได้ มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม” จากผลการวิจัยมีความเป็นไปได้สองแบบ แบบที่หนึ่งคือ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ เป็นนิติบุคคลหรือจัดบริการการด้านอาชีพที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพมุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่างๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน แบบที่สองคือ “ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีฐานะไม่เป็นนิติบุคคล จัดการฝึกอาชีพอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างคนพิการ ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน” พันธกิจของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ประกอบด้วยหกภารกิจหลัก คือ การจัดการบริการด้านอาชีพและพัฒนาวิชาชีพเพื่อคนพิการ การศึกษาวิจัยพัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน การปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตคนพิการที่มีคุณภาพและส่งเสริมวิทยฐานะบุคลากรให้สูงขึ้น

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมายการบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของศูนย์ฟื้นฟู

อาชีพคนพิการ คือ การจัดการด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ การบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย การเชิญบุคลากร ในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการ ดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด การให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการ ระดมทรัพยากร การสนองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนและมีเครือข่ายทางสังคม (Social network) การเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลายการจัดหาอัตรากำลังครูฝึกสอน และบุคลากรในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น มีการนำเสนอ ผลงานของบุคลากรและผู้พิการ ให้ชุมชนได้รับทราบ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ชุมชน มีความรู้ ตื่นตัวในด้านวิชาชีพ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการรักษาสีบท รักษา สิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม การชักกลุ่มออกมารับฟังความคิดเห็น ในเขตพื้นที่ที่ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ รับผิดชอบ โครงการวิจัยต่าง ๆ ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ต้องเป็นไป ในเรื่องที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น คนพิการ และการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและ หน้าที่ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ อย่างชัดเจน

โครงสร้างการบริหารงานของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีแนวทางในการดำเนินการ คือ เมื่อศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีฐานะนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคล ควรเป็นศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ คนพิการ ที่เป็นส่วนราชการในระยะแรกแล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เมื่อศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพึ่งตนเองได้แล้ว จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ นอกกำกับของรัฐบาล ในการกำกับนโยบาย ควรมีการแบ่งสายบุคลากรอย่างชัดเจน รวมทั้งควรมี การลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (hierarchy) โดยกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด แบ่งส่วนราชการในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ กะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจนโดยหัวหน้าหน่วยงาน มั่นเป็นผู้รับผิดชอบ

การได้มาซึ่งผู้บริหาร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีแนวทางในการดำเนินงาน คือ ควรมีการ วิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับ นั้นมีทางเลือกสองแนว คือ แนวที่หนึ่งสรรหา จากกรมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็น นักบริหาร และแนวที่สองสรรหาจากบุคลากรทุกฝ่ายในกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ หรือ บุคลากรมีความสามารถ และผู้พิการเอง โดยฝ่ายละไม่เกิน สองคน ซึ่งผู้บริหารไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลภายในเสมอไป ส่วนผู้บริหารระดับรองลงมา ควรมา จากการเสนอชื่อ หรือได้มาจากการสรรหาของสมาชิกในหน่วยงานดังกล่าว

แนวทางการหารายได้ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีแนวทางใน การดำเนินงาน คือ การพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การรับการสนับสนุนจาก

องค์กรท้องถิ่น การคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อการจำหน่าย การบริการวิชาชีพที่มีรายได้ และการจัดจ้างผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงานหารายได้ต่าง ๆ ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ

ด้านการบริหารงานวิชาชีพ

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) หลักสูตรที่ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการควรเปิดสอน คือ หลักสูตรต้องมีความหลากหลาย ยืดหยุ่นและเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารจัดการแบบใหม่ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพอิสระ การผลิตผู้พิการในสาขาอาชีพที่ขาดแคลนในสังคมหรือสถานประกอบการนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ศิริชัย ททรัพย์ศิริ, มาลิน แดงตาด และ ชุศศักดิ์ ลอยชูศักดิ์, สัมภาษณ์) ซึ่งได้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ไว้ว่า หลักสูตรในศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ ควรมีหลักสูตรที่ตลาดต้องการ มีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ฟื้นฟูคนพิการ เป็นอาชีพฟื้นฟู เป็นการเติมความพร้อมในเรื่องของอาชีพแล้ว จะต้องเป็นการเสริมทักษะในการทำงานให้คนพิการ

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) แนวทางการรับผู้พิการเข้ารับการฝึกอาชีพมีแนวทางในการดำเนินงาน คือ หากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีความพร้อมมีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐานเปิดรับผู้พิการที่ต้องการเรียนในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ทั้งหมดและในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้สองวิธี คือ รับผู้พิการเข้าฝึกอาชีพทั้งหมด ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาชีพ ที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไปในกรณีที่ยังจำกัดรับผู้พิการในสาขาอาชีพที่ผู้พิการสนใจเข้าฝึกจำนวนมาก หรือใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วนมากขึ้นการจัดให้ผู้พิการเรียนวิชาชีพพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยใช้รูปแบบเปิด การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุนทุน และการคัดเลือกผู้พิการเข้าศึกษา

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ การจัดสรรงบประมาณในการจัดหา หนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน การนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ การจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ การใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้มากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี พงศ์พิศ และคณะ (2538) ที่ได้กล่าวว่า ในอนาคตแหล่งการเรียนรู้จะต้องไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะห้องเรียนอีกต่อไป เพราะเนื้อหาความรู้ที่ครู อาจารย์สอนกันทุกวันนี้ นักศึกษาสามารถศึกษาได้เอง ในเวลาที่รวดเร็วกว่า โดยผ่านทางสื่อที่ทันสมัยต่าง ๆ จากศูนย์ข้อมูลและแหล่งความรู้ที่น่าสนใจ และการเรียนกับการทำงานไปพร้อมกัน ก็จะทำให้สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้

ด้านการบริหารงานบุคคลากร

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร คือ การพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตผู้พิการและภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน การจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจนการขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง การจัดจ้างบุคลากรอัตราจ้างโดยมีระบบการจูงใจ สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพใกล้เคียงกับบุคลากรประจำ การจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น และการปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสมกับขนาดของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ การตัดตอนงานบางอย่าง การให้เอกชนไปรับผิดชอบการ การวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาทของข้าราชการพลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) แนวทางการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น คือ การจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากรเพื่อการศึกษาต่อ การให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรภายในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ และภายนอกอย่างกว้างขวาง การสร้างเครือข่ายการศึกษา ระหว่างสถาบันต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ ต้องจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้ชัดเจน การเสริมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับบุคลากร

ด้านการวิจัย

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) โครงการที่จะทำวิจัยสามารถตอบสนองต่อ

การแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้การสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านการวิจัย โดยจัดทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลการวิจัยของคณาจารย์ในสถาบันและบุคคลภายนอกที่ทำการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น มีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม การเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ การให้รางวัลผู้ทำวิจัย งานวิจัยดีเด่นด้านต่าง ๆ การให้เวลาแก่บุคคลากรที่ทำวิจัย และการกำหนดให้ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการทำวิจัย ปีละหนึ่งเรื่อง เป็นอย่างน้อย

ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีแนวทางการให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชน โดยการจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน การวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน การส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคมกับภาครัฐ การจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ การเป็นศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ สำหรับพัฒนาผู้พิการ ทั้งด้านการศึกษา และการบริหาร การบริการวิชาชีพในลักษณะเปิดกว้างการจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ และการบริการแบบตลาดนัดวิชา

ด้านกิจกรรมผู้พิการ

จากการศึกษาผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2549-2558) ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีแนวทางในการดำเนินงานด้านกิจกรรมผู้พิการคือ การสำรวจความต้องการของผู้พิการ ตลอดจนบุคลากรของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนดำเนินงาน การจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านผู้พิการใหม่ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้พิการได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น การให้รางวัลแก่ผู้พิการที่ทำความดี ประพฤติดี ควรจัดสถานที่สมาชิกร่วมกันทำกิจกรรม การส่งเสริมผู้พิการแต่ละวิชาชีพ การผลักดันให้คนพิการร่วมกันจัดกิจกรรมสำหรับผู้พิการทั้งศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ มีการบูรณาการงานพัฒนาผู้พิการกับงานวิชาชีพ การจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่าง ๆ การมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือ

กล่าวโดยสรุปจากการวิจัยในครั้งนี้การที่คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาและการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ความก้าวหน้าทางวิชาการสมัยใหม่ ความเจริญทางเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ภายอุปกรณ์ และเครื่องช่วยคนพิการ ตลอดจนการมีนโยบาย และแผนงานส่งผลให้การพัฒนาอาชีพ และการจ้างงานคนพิการมี

ความก้าวหน้าอย่างนั้นทำให้เกิดประสิทธิภาพเป็นอันมากต่อการพัฒนาการบริการฟื้นฟูอาชีพคนพิการในอนาคต

อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมีการดำเนินงานส่งเสริมให้ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ ความสามารถ และ ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของคนพิการ และเปิดโอกาสให้คนพิการได้พัฒนาศักยภาพในทุกด้านและมีเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการ ตลอดจนให้การยอมรับและให้โอกาสคนพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมในทุกระดับ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้คนพิการมีงานทำเพิ่มมากขึ้นทั้งในสถานประกอบการ หน่วยงาน ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และได้รับการคุ้มครอง สามารถทำงานได้อย่างมีความมั่นคงและมีความสุข คนพิการควรมีโอกาสและทางเลือกในการฝึกอาชีพและประกอบอาชีพได้หลากหลายตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับสภาพความพิการของแต่ละบุคคล ทั้งนี้คนพิการที่ไม่สามารถเข้าสู่สถานประกอบการ หรือประสงค์จะประกอบอาชีพอิสระได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในด้านความรู้ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ แหล่งเงินทุน ในการประกอบอาชีพ ช่องทางจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ สามารถมีรายได้เลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้

ที่สำคัญต้องจัดระบบให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชน และองค์กรคนพิการในการดำเนินงานส่งเสริมอาชีพคนพิการ ในลักษณะเครือข่าย ซึ่งทำให้การส่งเสริมอาชีพคนพิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ต่อเนื่อง พร้อมทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐ เอกชน และองค์กรคนพิการมีศักยภาพ มีความเข้มแข็ง และความพร้อมที่จะปฏิบัติการกิจ ในการส่งเสริมอาชีพคนพิการตามหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติงาน โครงการ การที่คนพิการมีโอกาสได้รับการศึกษาและการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ความก้าวหน้าทางวิชาการ สมัยใหม่ ความเจริญทางเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก กาย อุปกรณ์ และเครื่องช่วยคนพิการ ตลอดจนการมีนโยบาย และแผนงานส่งผลให้การพัฒนาอาชีพ และการจ้างงานคนพิการมีความก้าวหน้าอย่างมาก